

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Apat

Isaias Apatnapu

Jeff Pippenger

2023-10-23

Ang mensahe ng Pahayag ni Jesu-Cristo na inaalisan ng tatak ay kinabibilangan ng pagtukoy sa salitang Hebreo na isinasalin bilang 'katotohanan,' na, bukod sa iba pa, ay kumakatawan sa katangian ni Cristo bilang ang Alpha at Omega. Ang kaisipang ang pasimula ng isang bagay ay kumakatawan sa wakas nito ay nananalaytay sa buong Bibliya, at ang katangian ni Cristo ay nahahayag sa Bibliya, sapagkat Siya ang Salita. Ang Alpha at Omega ang sangkap ng katangian ni Cristo na itinutukoy Niya mismo, bilang patunay na Siya ay Diyos.

Ang kabanata apatnapu ng Isaias ang nagmamarka sa pasimula ng isang propetikong salaysay na nagpapatuloy hanggang sa katapusan ng aklat ni Isaias sa kabanata animnapu't anim. Nagsisimula ito sa pagtukoy sa Mang-aaliw na isusugo, na ipinangako ni Cristo sa mga alagad upang aliwin sila dahil sa kaniyang paglisan, ngunit ang pagdating ng Mang-aaliw ay nagkakamit ng ganap na katuparan, gaya ng lahat ng hula, sa mga huling araw. Ang pagtukoy nina Isaias at Jesus sa pagdating ng Mang-aaliw ay tumuturo sa kabiguan ng kilusan ng isandaan apatnapu't apat na libo, na naganap noong Hulyo 18, 2020.

Gayon ma'y sinasabi ko sa inyo ang katotohanan; makabubuti sa inyo na ako'y umalis: sapagkat kung hindi ako aalis, hindi paririto sa inyo ang Mang-aaliw; ngunit kung ako'y yayaon, susuguin ko siya sa inyo. At pagparito niya, kaniyang susumbatan ang sanlibutan tungkol sa kasalanan, at sa katuwiran, at sa kahatulan. Juan 16:7, 8.

Ang mga salitang "kasalanan, katuwiran, at paghatol" ang gagamitin ng Mang-aaliw upang "sawayin" ang sanlibutan. Ang salitang isinalin bilang "sawayin" ay may kahulugan ding "mangumbinsi." Ang tatlong hakbang na "kasalanan, katuwiran, at paghatol" ay kumakatawan sa salitang Hebreo na isinasalin bilang "katotohanan." Ang salitang iyon ay binuo mula sa unang, ikalabintatlo, at huling mga titik ng alpabetong Hebreo, at ang salitang iyon ay kumakatawan na ang Lumikha ng lahat ng bagay ay ang una at ang huli, ang Alpha at Omega. Kapag dumating ang Mang-aaliw sa nadismayang isang daan at apatnapu't apat na libo, Kaniyang kukumbinsihin sila, at pagkatapos ang sanlibutan, na ang Diyos ang Alpha at Omega.

Aliwin ninyo, aliwin ninyo ang aking bayan, wika ng inyong Diyos. Salitain ninyo sa Jerusalem ang kaaliwan, at ipahayag ninyo sa kanya, na ang kanyang pakikidigma ay natapos na, na ang kanyang kasamaan ay pinatawad; sapagkat tinanggap niya mula sa kamay ng Panginoon ang doble para sa lahat ng kanyang mga kasalanan. Tinig ng isang sumisigaw sa ilang: Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, ituwid ninyo sa disyerto ang isang lansangan para sa ating Diyos. Bawat libis ay itataas, at bawat bundok at burol ay ibababa; at ang baluktot ay itutuwid, at ang mga baku-bakong dako ay papatagin. At ang kaluwalhatian ng Panginoon ay mahahayag, at makikita ito ng lahat ng laman nang magkakasama; sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita nito. Isaias 40:1-5.

Ang sipi ay tumutukoy sa gawain ng panghuling mensaherong Elias—ang inihuwaran ni William Miller, na siya namang inihuwaran ni Juan Bautista, na dating inihuwaran ni Elias. At si Juan Bautista ang itinukoy ni Malakias bilang ang mensaherong naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan. Sa panghuling kilusang Elias, kapag sinugo ng Panginoon ang Mang-aaliw upang patibayin ang mga nadismaya at naghihintay sa Panginoon sa panahon ng pag-antala, ang "kaluwalhatian ng Panginoon ay mahahayag, at makikitang magkakasama ng lahat ng tao." Ang "kaluwalhatian" ng Panginoon ay ang Kaniyang katangian, at ang Apocalipsis ni Jesu-Cristo ay isang pagbubukas ng selyo ng bahagi ng Kaniyang katangian na inilarawan bilang Alfa at Omega. Pagkaraan ng panimula ng unang limang talata, ang "tinig ng sumisigaw sa ilang" ay nagtatanong sa Diyos, "Ano ang aking isisigaw?"

Ang tinig ay nagsabi, Sumigaw ka. At sinabi niya, Ano ang aking isisigaw? Ang lahat ng tao ay tulad ng damo, at ang lahat ng karilagan nito ay gaya ng bulaklak sa parang: Ang damo ay natutuyo, ang bulaklak ay nalalanta; sapagkat hinihipan ito ng hininga ng Panginoon; tunay na ang bayan ay damo. Ang damo ay natutuyo, ang bulaklak ay nalalanta; ngunit ang salita ng ating Diyos ay mananatili magpakailanman. Isaias 40:6-8.

Ang mensahe hinggil sa katangian ni Cristo na kinakatawan bilang Alpha at Omega ay inilulugar sa loob ng simbolismo ng Islam. Sa Ezekiel tatlumpu't pito, ang libis ng mga patay na buto ay unang pinagsama-sama, at pagkatapos ay binigyang-buhay sa pamamagitan ng makahulugang mensahe ng apat na hangin.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

“Matutulog ba tayo sa mismong bingit ng walang-hanggang sanlibutan? Magiging manhid at malamig at patay ba tayo? O, nawa’y taglayin natin sa ating mga iglesia ang Espiritu at hininga ng Diyos na ibinuga sa Kanyang bayan, upang sila’y makatayo sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na makipot ang daan, at masikip ang pintuan. Ngunit sa ating pagdaan sa makipot na pintuan, ang kaluwagan nito ay walang hangganan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang galit na kabayo ng propesiya sa Bibliya ay ang Islam. Ang galit na kabayo ay pinipigilang isakatuparan ang kaniyang gawaing pagwasak, gaya ng kinakatawan ng pagpigil sa apat na hangin ng apat na anghel sa Apocalipsis kabanata pito. Sila ay pinipigil hanggang sa matatakan ang isandaan at apatnapu't apat na libo.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag umihip ang hangin sa lupa, ni sa dagat, ni sa alinmang punongkahoy. At nakita ko ang isa pang anghel na umaakyat mula sa silangan, na taglay ang tatak ng Diyos na buhay; at siya ay sumigaw nang malakas sa apat na anghel, na sa kanila ay ipinagkaloob na saktan ang lupa at ang dagat, na sinasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, ni ang dagat, ni ang mga punongkahoy, hanggang sa matatakan namin sa kanilang mga noo ang mga alipin ng aming Diyos. Pahayag 7:1-3.

Ang pagpigil sa apat na hangin ay kumakatawan sa pagpigil sa Islam hanggang sa maganap ang pagtatatak sa bayan ng Diyos. Ang Islam ay kinakatawan sa Apocalipsis bilang ang huling tatlo sa pitong pakakak, at gayundin bilang ang tatlong kasawian.

At namasdan ko, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na nagsasabi sa malakas na tinig: Sa aba, sa aba, sa aba, sa mga nananahan sa lupa, dahil sa iba pang mga tinig ng pakakak na hihipan pa ng tatlong anghel! Apocalipsis 8:13.

Matapos ipakilala ang tatlong pakakak ng 'sa aba,' tinukoy ni Juan sa ikasiyam na kabanata ang mga katangian ng Islam. Sa ikaapat na talata ng ikasiyam na kabanata ay may ibinigay na utos sa Islam, na natupad sa kasaysayan ni Abubekr, ang unang pinuno pagkatapos ni Mohammed.

At iniutos sa kanila na huwag nilang pinsalain ang damo sa lupa, ni anumang luntiang bagay, ni alinmang punongkahoy; kundi yaong mga tao lamang na walang tatak ng Diyos sa kanilang mga noo. Pahayag 9:4.

Tinukoy ni Uriah Smith ang kaugnayan ni Abubekr sa talatang ikaapat.

Pagkaraan ng kamatayan ni Mohammed, siya ay sinundan sa pamumuno ni Abubekr, A.D. 632, na, sa sandaling sapat na niyang naitatag ang kaniyang awtoridad at pamahalaan, ay nagpadala ng isang sirkular na liham sa mga tribo ng Arabia, na mula rito ang sumusunod ay isang sipi:

'Kapag lumalaban kayo sa mga digmaan ng Panginoon, magpakalalaki kayo, nang hindi tumatalikod; ngunit huwag ninyong dungisan ang inyong pagtatagumpay sa dugo ng mga babae at mga bata. Huwag ninyong wasakin ang mga punong palma, ni sunugin ang alinmang bukirin ng trigo. Huwag ninyong putulin ang mga punong-kahoy na may bunga, ni gumawa ng anumang kapinsalaan sa mga hayop na alaga, maliban yaong mga papatayin ninyo upang kainin. Kapag kayo'y nakipagtipan o gumawa ng anumang kasunduan, panghawakan ninyo ito, at maging tapat sa inyong salita. At samantalang kayo'y naglalakbay, masusumpungan ninyo ang ilang taong relihiyoso na namumuhay na hiwalay sa sanlibutan sa mga monasteryo, at ipinasya sa kanilang sarili na paglingkuran ang Diyos sa gayong paraan; bayaan ninyo sila, at huwag ninyo silang patayin ni wasakin ang kanilang mga monasteryo. At masusumpungan ninyo ang iba pang uri ng mga tao na kabilang sa sinagoga ni Satanas, na ahit ang korona ng ulo; tiyakin ninyong hatiin ang kanilang mga bungo, at huwag ninyo silang bigyan ng awa hanggang sa sila'y maging mga Mohammedano o magbayad ng buwis.' Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Ipinagpatuloy ni Uriah Smith ang pagtukoy sa dalawang uri ng mga tao, na dapat mabukod ng mga mandirigmang Islamiko na ipinadala ni Abubekr upang makipagdigma laban sa Roma. Ang isang uri ay tinukoy niya bilang mga mongheng Katoliko, na sumasamba tuwing Linggo; at ang isa pang uri ay yaong mga sumasamba sa ikapitong araw. Tanging ang mga sumasamba sa araw ang dapat salakayin ng Islam. Higit na mahalaga sa ating pagsasaalang-alang ang katotohanang ang mga tao, maging mga tagapangilin ng Linggo o mga tagapangilin ng Sabat, ay kinakatawan sa paraang simboliko bilang damo, mga bagay na luntian, at mga punongkahoy. Ang apat na hangin sa ikapitong kabanata ay pinigil upang huwag umihip sa damo hanggang sa matatakan ang mga

tagapangilin ng Sabat.

Ang sugo ng kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagtatanong sa Diyos, "Ano ang ihihiyaw ko?" Sinabihan siya na ang kaniyang mensahe ay ito: na ang Salita ng Diyos ay nananatiling matatag magpakailanman, at ang mensaheng iyon ay dapat ipaloob sa balangkas ng hanging humihip sa damo. Kapag ang Mang-aaliw ay ipinadala sa isang daan at apatnapu't apat na libo na nadismaya dahil sa isang nabigong hula tungkol sa Islam, at pagkaraan ay kinikilalang sila ay nasa panahon ng pag-antala sa talinghaga ng sampung dalaga, ipinaalam sa kanila ng Mang-aaliw na ang mensaheng kanilang ihaharap ay ang mensahe hinggil sa gampanin ng Islam sa propesiya ng Bibliya. Ang pagdating ng Mang-aaliw, sa kasaysayan ng panahon ng pag-antala, ang nagdudulot na sila'y tumindig.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, tumindig ka sa iyong mga paa, at magsasalita ako sa iyo. At pumasok sa akin ang espiritu nang siya'y nagsalita sa akin, at itinindig ako sa aking mga paa, at narinig ko siya na nagsasalita sa akin. Ezekiel 2:1, 2.

Sila'y tumatayo kapag sila'y muling binuhay.

At ang mga tao mula sa mga bayan, mga angkan, mga wika, at mga bansa ay mamasdan ang kanilang mga bangkay sa loob ng tatlong araw at kalahati, at hindi pahihintulutang mailagay sa mga libingan ang kanilang mga bangkay. At ang mga nananahan sa lupa ay magagalak dahil sa kanila, at magsasaya, at magpapadala ng mga kaloob sa isa't isa; sapagkat ang dalawang propetang ito ay pinahirapan ang mga nananahan sa lupa. At pagkaraan ng tatlong araw at kalahati, pumasok sa kanila ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at isang matinding takot ang sumaklaw sa mga nakakita sa kanila. Pahayag 11:9-11.

Ang dalawang hakbang, ang pagtindig at saka ang pagtaas bilang watawat, ay inilarawan din ni Ezekiel sa kabanata tatlumpu't pito. Ang unang hakbang ni Ezekiel ay ang pagtipon sa mga sangkap ng katawan ng mga patay na tuyong buto na nasa lambak ng pagkadismaya. Ang ikalawang hakbang ni Ezekiel ay ang mensahe ng apat na hangin, na siyang mensahe ng pagtatatak, na siyang mensahe ng Islam.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, mabubuhay kaya ang mga butong ito? At sumagot ako, O Panginoong Diyos, ikaw ang nakaalam. Muli niyang sinabi sa akin, Magpropesiya ka sa mga butong ito, at sabihin mo sa kanila, O kayong mga tuyong buto, pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon. Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos sa mga butong ito: Narito, papapasukin ko sa inyo ang hininga, at kayo'y mabubuhay. At maglalagay ako ng mga litid sa inyo, at magpapasibol ng laman sa inyo, at tatakpan ko kayo ng balat, at ilalagay ko sa inyo ang hininga, at kayo'y mabubuhay; at inyong malalaman na ako ang Panginoon. Kaya't ako'y nagpropesiya ayon sa iniutos sa akin; at samantalang ako'y nagpopropesiya, nagkaroon ng ingay, at narito, isang pagyanig, at ang mga buto'y nagsama-sama, bawat buto sa kaniyang katapat na buto. At nang aking masdan, narito, ang mga litid at ang laman ay umusbong sa kanila, at tinakpan sila ng balat sa ibabaw; datapuwa't wala pang hininga sa kanila. Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Magpropesiya ka sa hangin, magpropesiya ka, anak ng tao, at sabihin mo sa hangin, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Manggaling ka mula sa apat na

hangin, O hininga, at hipan mo ang mga napatay na ito, upang sila'y mabuhay. Kaya't ako'y nagproposiya ayon sa iniutos niya sa akin, at pumasok sa kanila ang hininga, at sila'y nabuhay, at tumayo sa kanilang mga paa, isang lubhang malaking hukbo. Ezekiel 37:3-10.

Sa sipi ni Isaias na kasalukuyan nating pinagbubulay-bulayan, pagdating ng Tagapag-aliw, sila'y tumindig sa kanilang mga paa, pagkatapos ay itinaas sila sa isang mataas na bundok bilang isang watawat at ipinahayag ang "mabuting balita" na siyang Huling Ulan, ang mensahe ng ikatlong anghel.

O Sion, tagapagdala ng mabuting balita, umakyat ka sa mataas na bundok; O Jerusalem, tagapagdala ng mabuting balita, itaas mo ang iyong tinig na may kalakasan; itaas mo, huwag kang matakot; sabihin mo sa mga bayan ng Juda, Narito ang inyong Diyos! Narito, ang Panginoong Diyos ay darating na may malakas na kamay, at ang kaniyang bisig ay maghahari para sa kaniya: narito, ang kaniyang gantimpala ay kasama niya, at ang kaniyang gawa ay nasa harap niya. Papastulin niya ang kaniyang kawan na gaya ng isang pastol; titipunin niya ang mga kordero sa kaniyang bisig, at dadalhin sila sa kaniyang sinapupunan, at marahang papatnubayan ang mga may anak. Sino ang sumukat sa mga tubig sa lukab ng kaniyang palad, at sinukat ang langit sa dangkal, at sinukat ang alabok ng lupa sa isang takal, at tumimbang ng mga bundok sa timbangan, at ng mga burol sa panimbang? Sino ang nagpatnubay sa Espiritu ng Panginoon, o, bilang kaniyang tagapayo, ay nagturo sa kaniya? Kanino siya sumangguni, at sino ang nagturo sa kaniya, at nagturo sa kaniya sa landas ng kahatulan, at nagturo sa kaniya ng kaalaman, at nagpakita sa kaniya ng daan ng pag-unawa? Narito, ang mga bansa ay parang isang patak sa timba, at itinuturing na parang pinong alabok ng timbangan: narito, inaangat niya ang mga pulo na parang napakaliit na bagay. At ang Libano ay hindi sasapat upang paningasin, ni ang mga hayop doon ay sapat para sa handog na susunugin. Lahat ng mga bansa sa harap niya ay parang wala; at itinuturing niya silang kulang pa sa wala, at walang kabuluhan. Isaias 40:9-17.

Yaong mga lumabas mula sa kanilang mga libingan ay itinataas bilang isang watawat, o, gaya ng itinukoy ni Isaias, sila'y dinadala sa "isang mataas na bundok." Ang mataas na bundok ang siyang watawat, at ito'y kumakatawan sa mga naghihintay sa Panginoon, sa panahon ng paghihintay na pinasimulan ng unang kabiguan noong Hulyo 18, 2020.

Isang libo ang tatakas sa saway ng isa; sa saway ng lima kayo'y tatakas: hanggang kayo'y maiiwan na parang tagdan sa taluktok ng bundok, at parang watawat sa isang burol. At kaya't maghihintay ang Panginoon, upang siya'y magmagandang-loob sa inyo, at kaya't siya'y magpapakataas, upang mahabag sa inyo: sapagkat ang Panginoon ay Diyos ng kahatulan: mapalad ang lahat na naghihintay sa kaniya. Isaias 30:17, 18.

Sa Apocalipsis kabanata labing-isa, ang estandarte ay dinala sa langit.

At narinig nila ang isang dakilang tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At umakyat sila sa langit sa isang alapaap; at natanaw sila ng kanilang mga kaaway. At sa oras ding iyon ay nagkaroon ng isang dakilang lindol, at gumuho ang ikasampung bahagi ng lungsod, at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao; at ang mga nalabi ay nasindak at nagbigay ng kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Apocalipsis 11:12, 13.

Tinutukoy ng Pahayag labing-isa na ang dalawang saksi ay inaakyat sa langit, sa oras ding iyon ng lindol. Ang lindol na natupad sa nagdaang kasaysayan sa pamamagitan ng Rebolusyong Pranses ay isang tipo ng pagbubuwal ng Estados Unidos sa batas ng Linggo. Samakatuwid, itinataas ang watawat sa batas ng Linggo, at ang watawat ay saka ipinapahayag ang “mabuting balita” sa buong sanlibutan.

Kayong lahat na mga naninirahan sa sanlibutan, at mga tumatahan sa lupa, masdan ninyo, kapag itinaas niya ang watawat sa mga bundok; at kapag humihip siya ng pakakak, dinggin ninyo. Isaias 18:3.

Ang watawat ay ihahayag ang "mabuting balita" kapag hinipan ang "pakakak." Ang huling mensahe ng pakakak sa Pahayag ay ang ikapitong pakakak, na siyang ikatlong "sa aba," na siyang Islam. Si Isaias, Juan, at Ezekiel ay pawang nagsasalita tungkol sa mga huling araw, at kailanman ay hindi sila nagkakasalungatan.

Ang tatak ng Diyos ay inilalapat sa bayan ng Diyos sa panahon ng Batas sa Linggo.

Wala ni isa sa atin ang makatatanggap kailanman ng tatak ng Diyos habang nananatili pang may kahit isang bahid o dungis ang ating pagkatao. Nasa atin ang tungkulin na ituwid ang mga kapintasan ng ating pagkatao, na linisin ang templo ng kaluluwa mula sa bawat karumihan. Kung magkagayo’y bubuhos sa atin ang huling ulan, gaya ng pagbuhos ng unang ulan sa mga alagad noong Araw ng Pentekostes. . . .

"Ano ang inyong ginagawa, mga kapatid, sa dakilang gawain ng paghahanda? Yaong nakikipag-isa sa sanlibutan ay tumatanggap ng hulmang makamundo at naghahanda para sa tanda ng hayop. Yaong hindi nagtitiwala sa sarili, na nagpapakumbaba sa harap ng Diyos at nililinis ang kanilang mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa katotohanan—ang mga ito ay tumatanggap ng hulmang makalangit at naghahanda para sa tatak ng Diyos sa kanilang mga noo. Kapag ang pasiya ay ipinahayag at naipataw ang tatak, ang kanilang pagkatao ay mananatiling dalisay at walang dungis magpakailanman." Testimonies, tomo 5, 214–216.

Bagaman ipinaiiral ang dekreto sa pagdating ng Batas ng Linggo, ang mga tatanggap ng selyo ay dapat magkaroon na, bago ang Batas ng Linggo, ng pagkataong inihanda para sa selyo, sapagkat ang Batas ng Linggo ang krisis na siyang patutunguhan ng lahat ng mga krisis na binabanggit sa salita ng Diyos. Ito ang “krisis”, o “sigaw”, sa hatinggabi sa talinghaga ng sampung dalaga.

Ang pagkatao ay nahahayag sa panahon ng krisis. Nang ipinahayag ng isang taimtim na tinig sa hatinggabi, “Narito, dumarating ang kasintahang lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya,” ang mga dalagang natutulog ay nagising mula sa kanilang idlip, at nahayag kung sino ang naghanda para sa pangyayaring iyon. Kapwa panig ay nabigla, ngunit ang isa ay nakahanda sa kagipitan, at ang isa nama’y nasumpungang walang paghahanda. Ang pagkatao ay nahahayag sa pamamagitan ng mga pangyayari. Ang mga kagipitan ang naglalantad ng tunay na tibay ng pagkatao. Ang biglaang at di-inaasahang kapahamakan, pagdadalamhati dahil sa pagpanaw, o krisis, ang hindi inaasahang karamdaman o matinding pighati— anumang naglalagay sa kaluluwa sa harap-harapan ng kamatayan—ay maglalantad ng tunay na kaibuturan ng pagkatao. Mahahayag kung mayroon o wala mang tunay na pananampalataya sa

mga pangako ng salita ng Diyos. Mahahayag kung ang kaluluwa ay itinataguyod ng biyaya, kung may langis sa sisidlan kasama ng lampara.

Dumarating sa lahat ang mga panahon ng pagsubok. Paano natin inihaharap ang ating sarili sa ilalim ng pagsubok at pagpapatunay ng Diyos? Nauupos ba ang ating mga lampara, o patuloy pa ba nating pinananatiling nagniningas ang mga ito? Tayo ba'y nakahanda sa bawat kagipitan sa pamamagitan ng ating ugnayan sa Kanya na puspos ng biyaya at katotohanan? Ang limang marurunong na dalaga ay hindi maipagkakaloob ang kanilang karakter sa limang mangmang na dalaga. Ang karakter ay dapat nating hubugin bilang mga indibidwal. *Review and Herald*, 17 Oktubre 1895.

Kinailangan ng mga matatalinong dalaga ang langis bago iparinig ang sigaw, sapagkat pagdating ng krisis sa hatinggabi, huli na upang makuha pa ang langis.

May isang espiritu ng kawalang-pag-asa, ng digmaan at pagbububo ng dugo, at ang espiritong iyon ay lalo pang lalala hanggang sa mismong wakas ng panahon. Sa sandaling ang bayan ng Diyos ay natatakan sa kanilang mga noo—hindi ito anumang selyo o tandang nakikita, kundi ang pagpirmi sa katotohanan, kapwa sa isip at sa espiritu, upang hindi na sila matitinag—at mismong sandaling ang bayan ng Diyos ay natatakan at nahanda para sa pagliliglig, darating ito. Sa katunayan, nagsimula na ito; ang mga kahatulan ng Diyos ay nasa lupain na ngayon, upang bigyan tayo ng babala, upang malaman natin kung ano ang darating. *Manuscript Releases*, tomo 1, 249.

Ang tatak ng Diyos ay ang pagkakatatag sa katotohanan, kapwa sa larangang intelektuwal at espirituwal. Ang tatak na iyon ay hindi nakikita, ngunit makikita ang estandarte, sapagkat iyon ang tanging paraan upang mabalaan ang sanlibutan. Kaya, may isang panahon na hindi nakikita ang tatak, na sinusundan ng batas ng Linggo, kung kailan ang tatak ay dapat makita.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang pagsumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring balaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita na ang mga sumasampalataya sa katotohanan ay pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, na kumikilos ayon sa mataas at banal na mga simulain, na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang hangganang naghihiwalay sa mga nag-iingat ng mga utos ng Diyos at sa mga yumuyurak sa mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa. Ang pagpapabanal ng Espiritu ang siyang nagpapakilala sa kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng huwad na araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ang pangilin ng Linggo. Ang mga yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito; sila'y nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na nag-akalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. *Bible Training School*, Disyembre 1, 1903.

Ang tatak na dapat makamit bago ang batas ng Linggo ay ang lubos na pag-unlad ng karakter ni Cristo, at ito'y hindi nakikita, maliban sa mga anghel. Ang tatak na nakikita sa panahon ng batas ng Linggo ay yaong mga nangingilin ng Sabat ng Ikapitong Araw, sapagkat ito ang tatak, o tanda, ng bayan ng Diyos.

Sabihin mo rin sa mga anak ni Israel: Katotohanang ipangilin ninyo ang aking mga araw ng pamamahinga; sapagkat ito'y isang tanda sa pagitan ko at ninyo sa buong panahon ng inyong mga sali't salinlahi; upang inyong malaman na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa inyo. Exodo 31:13.

Nagsimula ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo noong Hulyo 18, 2020, at dapat matapos bago ang batas sa Linggo.

Kayong lahat na mga naninirahan sa sanlibutan, at mga tumatahan sa lupa, masdan ninyo, kapag itinaas niya ang watawat sa mga bundok; at kapag humihip siya ng pakakak, dinggin ninyo. Isaias 18:3.

Ang pitong kulog na ngayo'y inalisan ng tatak ay tumutukoy na ang kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang gawaing pagpapahayag ng isang mensahe na nakapaloob sa konteksto ng babala ng pakakak ng ikatlong sa aba. Ang pakakak ng Islam sa propesiya sa Biblia ang siyang pinatutunog ng estandardeng itinaas mula sa libingan.

Ang apat na palatandaan ng bawat linya ng reporma, na tumutugma sa apat na palatandaan ng kasaysayan mula 1840 hanggang 1844, ay pinatutunayan na ang bawat isa sa apat na hakbang ng bawat linya ng reporma ay laging nagtataglay ng iisang paksa. Ang unang palatandaan sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na isinagisag ng 1840 hanggang 1844, ay ang pagpapalakas ng mensahe noong Setyembre 11, 2001. Ang palatandaang iyon ay ang Islam. Ang ikalawang palatandaan ng kapanabay na kasaysayan para sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang pagkabigo noong Hulyo 18, 2020. Ang palatandaang iyon ay isang hula hinggil sa Islam na natiwali sa pamamagitan ng paglalapat ng panahon. Ang ikatlong palatandaan, na nagmamarka sa Sigaw sa Hatinggabi, ay isang pagtutuwid sa nabigong hula tungkol sa Islam. Ang pagtutuwid na ito ay kumakatawan sa pagtanggap sa paglalapat ng panahon. Ang ikaapat na palatandaan ay ang batas sa Linggo, kung saan ang watawat na itinataas ay humihip ng ikapitong pakakak, na siyang ikatlong kapahamakan, na siyang Islam.

Itinatakda ng Isaias kabanata apatnapu ang panimulang punto para sa susunod na dalawampu't anim na kabanata. Ang panimulang puntong iyon ay matatagpuan sa aklat ng Apocalipsis kabanata labing-isa, kung kailan ang dalawang propetang nagpahirap sa mga tao ay binuhay na muli. Ang Mang-aaliw ang muling bumuhay sa kanila at ipinatayo sila, at pagkatapos ay itinaas sila sa langit. Tinutukoy ni Isaias ang mensaherong Elias bilang tinig na sumisigaw sa ilang. Pagkatapos ay itinanong ng mensaherong iyon kung ano ang magiging mensahe niya, at siya'y sinabihan, sa makahulang simbolismo, na ang mensahe ng Islam ay isang trompetang babala na ipinanawagan ng estandarte. Gayunman, ang tanging paraan upang maiharap ang Islam bilang trompetang babala sa mga huling araw ay sa pamamagitan ng pagtukoy sa Islam ng nakaraan. Ang pasimula ng Islam, ayon sa pagkaunawa ng mga Millerite at gaya ng malinaw na inilalarawan sa dalawang banal na tsart ni Habakuk, ay dapat gamitin upang matukoy ang Islam ng ikatlong sa aba.

Ako'y napasa Espiritu sa araw ng Panginoon, at narinig ko sa aking likuran ang isang malakas na tinig, na gaya ng tunog ng pakakak. Pahayag 1:10.

Narinig ni Juan sa kaniyang likuran ang tinig ng isang trumpeta sa Aklat ng Apocalipsis, at si Juan ay kumakatawan sa isandaan at apatnapu't apat na libo na nakaririnig ng isang tinig mula sa nakaraan. Ang tinig sa likuran ni Juan, na kumakatawan sa tunog ng isang trumpeta mula sa nakaraan, ay ang pagkaunawa ng mga tagapanguna na ang mga trumpeta ay mga paghatol ng Diyos laban sa pagsamba sa Linggo. Ang unang apat na trumpeta ay ipinataw laban sa paganong Roma bilang tugon sa unang batas sa Linggo na ipinasa ni Constantino noong taong 321. Ang ikalima at ikaanim na trumpeta, na siyang una at ikalawang sa aba, ay kumakatawan sa mga paghatol ng Diyos laban sa Roma ng kapapahan, matapos na ito man ay magpasa ng isang batas sa Linggo sa Konseho ng Orleans noong taong 538. Dumarating ang ikatlong sa aba ng Islam kapag naipasa ang batas sa Linggo sa Estados Unidos. Pagkatapos, itinataas ang watawat, at tinutukoy nito ang propetikong gampanin ng Islam, batay sa pasimulang gampanin ng Islam.

Maitatatag lamang ang mensaheng ipinahayag ng estandarte kapag inilagay ang mensaheng iyon sa konteksto ng Alpha at Omega. Matapos ang panimulang ito sa Isaias kabanata apatnapu, ang pinakamakapangyarihan at pinakadirektang biblikal na paglalahad ng Diyos bilang ang Alpha at Omega ay inilatag sa ilang magkakasunod na kabanata. Ang mga kabanatang iyon ay paglalarawan ni Isaias ng Pahayag ni Jesucristo na “ibinigay ng Diyos kay” Jesus, “upang ipakita sa kanyang mga lingkod ang mga bagay na malapit nang maganap; at ipinadala at ipinabatid niya ito sa pamamagitan ng kanyang anghel sa kanyang lingkod na si Juan,” na sumulat nito “sa isang aklat, at” ipinadala “ito sa pitong iglesia.”

Susuriin natin ang mga sumusunod na kabanata ng Isaias sa susunod na artikulo.

Mapalad ang bumabasa, at ang mga nakikinig sa mga salita ng propesiyang ito, at tinutupad ang mga bagay na nasusulat dito; sapagkat malapit na ang panahon. Apocalipsis 1:3.